

[HULEJZA *sb f*

I pl hul(e)jz(a)mi.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dłuto stolarskie do żłobienia dziur i zagłębień w drzewie, holajza (z niem. Hohleisen): W tym roku [1585] mieszczanie krakowscy strzelali do ptaka po oktawie Bożego Ciała [...] uczynił go Krąp na łotrostwo z odziemka, aże go musiano spuścić [...] i obcięto go hulejsami, że był cienki, toż go dopiero zbito *KronMieszcz* 30.

MK